

Nagy Októberi Katyvasz

2015 november 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Szerinte az MSZP ezért nem állt bele a menekültkérdésbe, mert azzal a Fidesz tematizálta a közbeszédet. Hát jó.

Hol vannak már a régi szép idők? A régi kedves, meghitt daliás idők, amikor november hetedike a jaltai konferencián feláldozott kelet-európai blokk (mink is ide tartoztunk) országainak piros betűs ünnepet jelentett. A Magyar Televízió (no nem a mai, hanem a régi és legendásan független) évente a szobánkba hozta a nagy Vörösi seregszemlét a tribün pufajkás integetéssel és az aszfalton felvonuló legújabb csodafegyverekkel. Mondom, szép volt, daliás volt.

Mára már nem maradt semmi. A Nagy Október nem ünnep. De voltak azért különös megnyilvánulások, a magyar baloldal nem bír magával.

A szocialisták budapesti elnöke a kultúrának és a művészeti akadémiának ment neki, mert szerinte a Fidesz totális ideológiai kontrollra készül a kultúra területén.

Szerinte Fekete György MMA-elnök a Kádár-rendszer kultúrpolitikájánál is rosszabbul irányítja szervezetét, hiszen csak a támogatást és a tiltást ismeri. Majd finoman közölte, hogy pártja kormányra kerülése esetén megszüntetné a művészeti akadémiát, vezetőit pedig elszámoltatná. Bájos felvetés, elszámoltatni a kultúra nagy öregeit, miközben a szintén hihetetlen kultúrájú rendőri vezetés megúsztta a 2006-os szemkilövéseket és brutalitásokat. Arról nem beszélve, hogy mikor kerül pártja kormányra, hogy rendíthetetlenül elszámoltasson.

Mindegy, Ágnesünk azért nagy fába vágta a fejszáját. Mert a rendszerváltás 25 évében valóban eltűnt az egyetlen párt monolitikus uralma, nincsenek már (pedig voltak) megyei, járási pártbizottságok, az egykori apparátusok tagjai jórészt meghaltak, vagy nyugdíjasok. De a kultúra területe más, Aczél György munkássága és hatása a mai napig érvényesül. Olyan kasztok alakultak ki - ráadásul itt értelmiségi, művész emberek érzékeny lelkiületéről van szó -, amelyek ma is dominálnak. A színházi világ némileg átalakult, (lásd fasiszta Új színház), a képzőművészet kevésbé (lásd német emlékmű). Hiába liberalizálódott a könyvpiac, farkas eszi farkast, az alap tendencia megmaradt. A zenében is sok öröndetes változás történt, de még dúl a kultúrharc. És akkor ebbe szólta bele Ágnes.

De más is megszólalt. Az MSZP elnöke szerint Magyarország leszakadóban van Európától és Magyarország szétszakadóban van. Szerinte fizetésemelésre van szükség ahhoz, hogy az embereknek lehetőségük legyen a szabad választásra arról, miként akarják élni az életüket. Bölcs gondolat, igaz és megfontolandó gondolat. Fizetésemelésre tényleg szükség lenne, vagy lett volna például a Bokros-csomag helyett, arról nem beszélve, hogy 25 éve az osztrák és magyar nyugdíjak, fizetések közötti aránytalanság ugyanaz. Erről persze most az Orbán-éra tehet, miközben minden kormányok alatt ugyanez volt a helyzet.

De pártelnökünk más témában is a csúcsra jutott. Szerinte az MSZP ezért nem állt bele a menekültkérdésbe, mert azzal a Fidesz tematizálta a közbeszédet. Hát jó. Nézzük a szlovén határt, kérdezzük a salzburgi polgármestert, a bajorokat, de ez mégsem fontos, mert a témát (Európa jelenlegi legnagyobb problémáját) a Fidesz tematizálta.

Egy lépés feljebb. Eltemették a Magyar Köztársaság elnökét, egykori rabtársa szerint minden idők legjobb elnökét. Megérdemelné, hogy békében nyugodjon. De vannak problémák, például az alig érzékelhető Demokratikus Ellenállás (DE) nevű szervezet (minek áll ellen úgy demokratikusan?), akik szerint Orbánék jelenléte és Mécs Imre beszédének cenzúrázása semmibe vette Göncz Árpád végakarátát, ezért újra el szeretnének búcsúzni tőle a jövő szombatán. Ráadásul úgy, hogy felélesztenék az elhunyt politikai örökségét (?), nem terveznek beszédeket, „mindenki, aki oda jön, elmondhatja, mit tart a legfontosabbnak Elnökünk kimeríthetetlen életművében?”. Az életmű lehet, hogy kimeríthetetlen, de attól még ez maga az anarchia.

Tegyük hozzá, a család az öntörvényű rabtárs nemzetmentő aktuálpolitikai beszédének letiltásával igyekezett menteni a menthetőt, a méltóságot. A halott méltóságát. De az elnök hajthatatlan volt, halálában is megosztó. Joga van megválasztani, hogy rabtársai mellé temessék. Úgy is lett. De ahhoz már nincs, hogy mint első számú közjogi méltóság, civilként rendelkezzen. Mert Göncz Árpád nem civil volt, hanem a Magyar Köztársaság elnöke. Úgy is élt, úgy is halt. És akkor jött a fertelmes bulvár, közvetít-e a köztévé a temetést? Közvetítette. Ha nem, micsoda paláver lett volna. Ott lesz-e Orbán? Ott volt. Ha nem, mi lett volna? Bár a teljesen elvadult Nagy Bandó szerint „Ott áll majd az egyszemélyes szegény, a szegénykezű köz- és magánember, aki országglásától fogva összekeverte a magán- és a közéletet, a magán- és a közvagyon”. Jelzem, ott állt, mert szükségét érezte, hogy magyar miniszterelnökként egy magyar államot temetésén ott kell lennie. Egyébként a temetés az emberi kultúra része. Ebből jelesre vizsgázott az egykori SZDSZ, lemondás, sértődés, rábeszélés, cirkusz.

A Nagy Október szellemében beszélt a verbalitás bajnoka, a szocialisták fővárosi frakcióvezetője is. Valami BKV-finanszírozás kapcsán akadt ki (mintha ez a téma nem negyedszázados lenne), majd felszólította a főpolgármestert és egész társulatát, hogy mondjanak le, amiért az elmúlt 25 évben sosem látott mélypontra juttatták a fővárost. Hogy Ágnes nem ért a kultúra belső struktúrához, hogy Tóbiás nem fogja fel a politikai összefüggéseket, rendben van. Az viszont nagyon nincs rendben, hogy Horváth Csaba nem lát, mégis beszél. Hosszú lenne felsorolni Budapest mai eredményeit. Az átkozott 4-es metró megy, a forgalomról fanyaloghat a sajtó. Demszky 20 év alatt nem volt képes átvezetni a déli hídon a villamost. Van új Kossuth tér, Várkert Bazár, Zeneakadémia, hogy a belváros megújult házairól és útjairól ne is beszéljünk. Meg az új buszokról, villamosokról. Ne beszéljünk tehát arról, amit mindenki lát és érzékel, ne beszéljünk, mert rögtön Fidesz-bérencek vagyunk. Jelzem még, hogy mára Európa-hírvé lett a BMC. Az a Budapest Music Center, amelynek öreg bérház romos falai éveken át magasodtak a kék ég alatt a kerületi SZDSZ-korrupció miatt. Horváth úr, ez tényleg huszonöt éves mélypont.

Ne üssük tovább a szegény baloldalt, itt van a szomszédból Johanna. Johanna Mikl-Leitner az Osztrák Köztársaság belügyminisztere, aki szerint a kerítés önmagában nem rossz dolog. Jé. (Mintha a hivatalos Ausztria egész másokat mondott volna hónapokon keresztül). És hozzátette, az a fő gond, hogy "egyszeren túl sok menekült jön hozzánk". Kérem, hol volt ez a hölgy júliusban, augusztusban, amikor naponta ezrek vonultak a magyar déli határon? Hol volt, mint magánember és hol volt, mint belügyminiszter?

Ezt a félelmetes vándorlást most Graz és a Salzburg lakói érzik és tapasztalják. És akkor megszólal egy hölgy, aki véletlenül belügyminiszter, hogy túl sok a menekült.

Hát akkor éljen november hetedike!

(szék) - www.gondola.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen:

<https://twitter.com/syracuse73>.

illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
